

наранениятъ, или утрепанииятъ матрозинъ има право да получи заплата си, не само доро оздравя, но и до деня, прѣзъ който ще може като са завърне и стигне въ мѣстото отъ дѣто е излѣзаль корабьтъ.

Чл. 79.) Ако матрозиньтъ, като са намѣрва въ корабя, или като е излѣзаль отъ него съ позволеніе, са нарани въ нѣкое свадванье, или поболи отъ безчинното си и злопранво поведеніе, пакъ ще са храни и лѣкува съ иждивеніето на корабя, какъто по-горѣ, но тѣзи разноску послѣ ще са искать отъ него чрѣзъ тѣжба. Ако матрозиньтъ като е излѣзаль отъ корабя безъ позволеніе, са нарани, утрепе, или разболѣе отъ свадванье или отъ лошо поведеніе, разноскутъ на неговата храна и лѣкуванье сжщо сж за негова смѣтка, но корабленачалникьтъ може и да го испъди, и въ такъвзи случай заплата му са плаща за колкото време е слугуваль.

Чл. 80.) Ако нѣкой отъ матрозытъ умре по плуваньето, заплата му са плаща на наслѣдницитъ му какъто слѣдува: ако е былъ главенъ на мѣсець, заплата му са плаща до деня на умирањето му; ако ли е былъ главенъ на плуванье, наслѣдницитъ зематъ половината отъ заплата му, ако умре когато е отиваль или стигваль въ предназначеноето пристанище, а цѣлата, ако умре когато са завръща; ако ли е былъ главенъ на участіе въ печалата или въ навлото, плаща са цѣлыитъ му дѣль, отъ който день е почнало плуваньето. Ако матрозиньтъ, какъто и да е главенъ, са убіе защищають корабя отъ неприятель или отъ морскы разбойници, а корабьтъ пристигне въ предназначеноето си пристанище, той са счита за неумрѣль, и неговата заплата са плаща на пълно за цѣлото плуванье.

Чл. 81.) Матрозиньтъ, кой са е заробиль въ корабя не може да направи противъ корабленачалника, противъ ступанитъ, или противъ натоварачитъ на корабя никое исканье за заплащаньето на негова искупъ; но получва заплата си до деня, прѣзъ който са е уловиль и заробиль.

Чл. 82.) Матрозиньтъ, който са е испроводиль по сухо или по море за работа на корабя и въ туй посланіе са е